

Nedeľa 23. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu 23.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus B). Navrhované témy
sú: nesúdiť podľa vzhľadu; Ježiš
uzdravuje naše zmysly; logika
evanjelizácie.

08.09.2024

V DRUHOM ČÍTANÍ tejto nedeľnej
svätej Omše apoštol Jakub napomína
kresťanov, aby nenadržali ľuďom. Z
toho, na čo poukazuje, vyplýva, že ak

niekto prišiel na zhromaždenie „so zlatým prsteňom a v skvostnom rúchu“, bola mu venovaná veľká pozornosť a dostal najlepšie miesto. Na druhej strane, ak vstúpil „chudobný v chatrnom odeve“, ignorovali ho alebo mu dokonca povedali: „Sadni si na zem k mojej podnožke“. Apoštol pripomína, že takýto postoj je úplne v rozpore s kresťanským posolstvom. „Nevyvolil Boh tých, čo sú vo svete chudobní, aby boli bohatí vo viere a dedičia kráľovstva, ktoré prisľúbil tým, čo ho milujú?“ (Jak 2, 1-5).

Niekedy sa môže stať, že náš prístup k realite je poznačený predsudkami. Máme už vopred vytvorené schémy, ktoré nám umožňujú pozitívne alebo negatívne klasifikovať ľudí a udalosti. Niekedy môžu vychádzať z predchádzajúcich skúseností, ale niekedy sú jednoducho výsledkom prvého dojmu alebo názoru, ktorý sme počuli. Hoci môžeme mať dôvod

vytvoriť si negatívny úsudok, môžeme sa pozrieť na Kristov pohľad, ktorý sa nezastavuje pri chybách a hriechoch. „Rozhliadni sa okolo seba: uvidíš, že mnohí ľudia, ktorí žijú v tvojej blízkosti, sa cítia zranení a osamelí, potrebujú sa cítiť milovaní: urob ten krok. Ježiš ťa prosí o pohľad, ktorý sa nezastaví pri zdaní, ale dosiahne srdce; (...) ktorý nesúdi, ale prijíma“^[1].

V tomto zmysle prelát Opus Dei poukazuje na to, že „porozumenie, ovocie bratskej lásky, vedie aj k tomu, aby sme sa vo vzájomných vzťahoch vyhli diskriminácii, ktorá by mohla vzniknúť pri zaznamenaní rozdielov“^[2]. Takto to, čo nás odlišuje od iných, nebudeme vnímať ako prekážku, ale ako príležitosť rozšíriť svoje srdcia a ponúknuť svoju lásku bez akýchkoľvek bariér. „Musíte tiež neustále praktizovať bratstvo,“ poznamenal svätý Josemaría, „ktoré je nad všetkými prirodzenými

sympatiami či antipatiami, milovať sa navzájom ako skutoční bratia a sestry, s takým zaobchádzaním a porozumením, aké je vlastné tým, ktorí tvoria úzku rodinu“^[3].

DNEŠNÉ EVANJELIUM hovorí o zázraku uzdravenia hluchonemého človeka. Keď mu ho predstavili, Ježiš ho vzal bokom od zástupu, „vložil mu prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa mu jazyka. Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: *Effeta*, čo znamená: *Otvor sa!* V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával“ (Mk 7, 33-35).

Mnohé Ježišove zázraky sa vzťahujú na zmysly. Vďaka týmto uzdraveniam mohli ľudia kontemplovať realitu v celej jej nádhere: počuť hlas blízkych, tešiť sa z peknej krajiny, vyjadrovať

sa bez problémov, pohybovať sa bez obmedzení... Pre väčšinu ľudí to bolo niečo samozrejmé, ale nie pre chorých: skutočnosť, že boli o tieto vnemy ochudobnení, boli schopní oceniť zázrak jedinečným spôsobom.

Od ľudí, ktorých Ježiš uzdravil, sa môžeme učiť žasnúť nad tým, čo nám život ponúka. Niekedy sa môže stať, že skutočnosť, ktorú máme pred sebou, nie je príliš vzrušujúca. To spôsobuje, že hľadáme útočisko v podnetoch, o ktorých vieme, že nás zaujmú, alebo v činnostiach, ktoré zodpovedajú našim očakávaniam. Takýto postoj nám však sťažuje spojenie s druhými a radosť z malých radostí, ktoré nám ponúka bežný život: uspokojenie z dobre vykonanej práce, rozhovor s priateľmi, jednoduchá večera s rodinou, chvíľa čítania alebo šport...

V tomto duchu nám svätý Josemaría radil, aby sme žili umŕtvovanie

zmyslov: malé obety, ktoré nám umožnia žiť autenticky to, čo máme v rukách, odmietajúc prvé impulzy, ktoré nám podsúva predstavivosť^[4]. Takto môžeme rozvíjať „postoj srdca, ktoré všetko prežíva s pokojnou pozornosťou, ktoré vie byť naplno prítomné pred niekým bez toho, aby premýšľalo nad tým, čo bude potom, ktoré sa odovzdáva každému okamihu ako Božiemu daru, ktorý treba prežívať v plnosti“^[5]. Details, ako je požehnanie stola pred jedlom alebo záujem o veci druhých namiesto toho, aby sme sa obrátili k mobilnému telefónu, nám určitým spôsobom umožňujú uzdraviť naše zmysly: sú to momenty, v ktorých zastavíme prvotný impulz nasýtiť sa alebo rozptýliť sa, aby sme kontemplovali Boha a našich bratov a sestry.

PO UZDRAVENÍ Ježiš požiadal prítomných, aby to nikomu nehovorili. Evanjelista však poznamenáva, že „čím dôraznejšie im prikazoval, tým väčšmi to rozhlasovali a s tým väčším obdivom hovorili: *Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč*“ (Mk 7, 36-37). Takáto neposlušnosť môže prekvapiť, ale svätý Ján Zlatoústý vysvetľuje jeho postoj ako neschopnosť udržať sa na uzde a komentuje to takto: „Chce nás naučiť, že nikdy nemáme hovoriť o sebe alebo dovoliť iným, aby nás chválili; ale ak sa má chvála vzťahovať na Boha, nielenže tomu nemáme brániť, ale môžeme to prikázať“^[6].

To, čo sa stalo s hluchonemým, je prirodzená reakcia. Ak sa komukoľvek z nás stane niečo mimoriadne, je normálne podeliť sa o to s ostatnými. Odovzdávanie evanjelia sa riadi tou istou logikou: v

Pánovi sme našli lásku, ktorá reaguje na najhlbšie potreby ľudského srdca. „Preto evanjelizujeme. Skutočný misionár, ktorý nikdy neprestáva byť učeníkom, vie, že Ježiš s ním kráča, s ním hovorí, s ním dýcha, s ním pracuje. Cíti, že živý Ježiš je s ním uprostred misijného poslania. Ak ho niekto neobjaví prítomného v samotnom srdci misijného diela, čoskoro stratí entuziazmus a prestane si byť istý tým, čo odovzdáva; chýba mu sila a zápal. A človek, ktorý nie je presvedčený, nadšený, istý a zamilovaný, nikoho nepresvedčí“^[7]. Z tohto dôvodu svätý Josemaría povedal, že *prvým kameňom* evanjelizácie je starostlivosť o vzťah s naším Pánom, lebo len tak bude sejba účinná: „Musíš byť *Božím mužom*, mužom vnútorného života, mužom modlitby a obety. — Tvoj apoštolát musí byť prekypovaním tvojho *vnútorného života*“^[8]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla byť veľmi

blízko jej Syna, a tak ho mohli dať
poznať ľuďom okolo nás.

[1] František, *Anjel Pána*, 27-VI-2021.

[2] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*,
16-II-2023, bod 6.

[3] Svätý Josemaría, *List 30*, bod 28.

[4] Porov. Svätý Josemaría, *Cesta*, bod
173.

[5] František, *Laudato Si'*, bod 226.

[6] Svätý Ján Zlatoústý, *In Matthaeum*
32, 1.

[7] František, *Evangelii Gaudium*, bod
266.

[8] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 961.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-23-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-23-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/)
(25.08.2025)